

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Ústí nad Labem – pobočka v Liberci rozhodl samosoudkyní Mgr. Lucií Trejbalovou v právní věci žalobce **R.Š.**, zastoupeného zákonným zástupcem Ing. Radkem Šťastným, oba bytem Valdštejnská 375/12, 460 01 Liberec 1, proti žalovanému **Ministerstvu práce a sociálních věcí**, se sídlem Na Poříčním právu 1/376, 128 01 Praha 2, o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne **15. 10. 2012**, č. j. **MPSV-UM/1948/12/9S-LBK**,

t a k t o :

- I. **Žaloba proti rozhodnutí Ministerstva práce a sociálních věcí ze dne 15. 10. 2012, č. j. MPSV-UM/1948/12/9S-LBK, s e z a m í t á .**
- II. **Žádný z účastníků n e m á právo na náhradu nákladů řízení.**

O d ů v o d n ě n í :

Žalobou podanou v zákonné lhůtě se žalobce v zastoupení zákonného zástupce domáhal zrušení shora uvedeného rozhodnutí žalovaného, kterým bylo zamítnuto jeho odvolání a potvrzeno rozhodnutí Úřadu práce ČR, krajské pobočky v Liberci (dále jen "úřad práce"), ze dne 20. 3. 2012, č. j. 5324/212/LIB, kterým úřad práce žalobci nepřiznal příspěvek na péči.

Žalobce namítal, že posudkový lékař učinil závěr o tom, že žalobce nelze považovat za osobu závislou na pomoci jiné fyzické osoby podle § 8 zákona č. 108/2006 Sb., o sociálních službách, aniž by podrobněji zkoumal jeho zdravotní stav, na jednání nebyl žalobce přizván. Posudkový lékař nehodnotil zdravotní stav žalobce komplexně a neakceptoval lékařská stanoviska odborného ošetřujícího lékaře MUDr. K., který uváděl, že se jedná o dětskou mozkovou obrnu, především o poruchu hybnosti levostranných končetin a ve věku 2 let a 3 měsíců odpovídá hybnost věku 8 až 9 měsíčního dítěte s tím, že žalobce je pohybově odkázán na dopomoc další osoby a potřebná je dlouhodobá rehabilitace a žalobce je plně odkázán na celodenní mimořádnou péči rodiny. Žalobce

namítal, že posudkový lékař nevycházel z § 2b vyhlášky č. 505/2006 Sb., který stanoví, že pokud osoba z důvodu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu při zvládání základní životní potřeby nebo některé aktivity, vymezené přílohou č. 1 vyhlášky, vyžaduje každodenní mimořádnou péči jiné fyzické osoby, pak se pro účely posuzování stupně závislosti nesrovnává zvládání životních potřeb dle odpovídajícího stupně biopsychosociálního vývoje. I posudková komise MPSV nevycházela z § 2b vyhlášky č. 505/2006 Sb. Žalobce uváděl, že jeho biopsychosociální vývoj neodpovídá vývoji zdravého dítěte stejného věku, k čemuž posudková komise nepřihlédla. Podle závěru posudkové komise je považováno za standardní, že žalobce ve svém věku nepoužívá levou horní končetinu, místo chůze leze a stojí je schopný pouze s oporou. Je limitován ve standardním vývoji a plně závislý na každodenní mimořádné péči jiné fyzické osoby, oproti zdravému dítěti stejného věku, které sice u základních životních potřeb potřebuje dohled a pomoc, ale již není plně závislé na pomoci jiné fyzické osoby. Z uvedených důvodů má žalobce za to, že rozhodnutí žalovaného bylo vydáno na základě nedostatečně zjištěného skutkového stavu a nebylo postupováno v souladu s platnou legislativou. Z uvedených důvodů se žalobce domáhal zrušení napadeného rozhodnutí žalovaného a rozhodnutí úřadu práce, který má znovu o žádosti žalobce rozhodnout, a požadoval náhradu nákladů řízení.

V písemném vyjádření k žalobě žalovaný uvedl shodné skutečnosti jako v odůvodnění napadeného rozhodnutí. Uvedl, že napadené rozhodnutí bylo vydáno v souladu s platnými právními předpisy na základě zjištěného skutkového stavu, kdy podle § 28 zákona o sociálních službách byl stěžejním zákonným podkladem pro rozhodnutí vypracovaný posudek posudkové komise. Proto žalovaný navrhoval zamítnutí žaloby.

V replice žalobce uvedl, že nové žádosti o přiznání příspěvku na péči bylo vyhověno, od 28. 1. 2013 byl žalobci přiznán příspěvek na péči ve výši 12 000 Kč měsíčně. Byl tak přiznán vysoký stupeň závislosti, aniž by se zdravotní stav žalobce změnil. Žalobce setrval na žalobě s tím, že i žádosti o přiznání příspěvku na péči za období od podání žádosti v roce 2011 do podání druhé žádosti mělo být vyhověno. Doplnil, že mu nebyla doručena výzva k vyjádření se k podkladům po obdržení posudku posudkové komise ze dne 4. 9. 2012.

Ze správního spisu předloženého žalovaným správním orgánem ověřil soud tyto pro danou věc rozhodné skutečnosti:

Řízení o přiznání příspěvku na péči bylo zahájeno žádostí žalobce dne 16. 11. 2011. Magistrát města Liberce provedl dne 27. 12. 2011 sociální šetření v přirozeném prostředí žalobce. Bylo zjištěno, že žalobce se narodil předčasně s postižením levé strany těla, levou paži nepoužívá, předměty uchopuje do pravé dlaně, levou dolní končetinu nevyužívá k chůzi. Žalobce se sám dokáže zvednout, ve stoje se přidržuje, po bytě se pohybuje hbitým skákáním, nemá problémy se sluchem, zrakem, začíná používat jednodušší slova, hraje si s autíčky a zvukovými hračkami, pečují o něj oba rodiče.

Sociální šetření společně se zdravotnickou dokumentací ošetřující lékařky MUDr. Č. ze dne 7. 2. 2012 a odbornými nálezy z dětské neurologie z prosince 2011 a ledna 2012 sloužilo k vypracování posudku lékaře Okresní správy sociálního zabezpečení Liberec (dále jen „OSSZ“), který dospěl k závěru, že žalobce jednak není osobou, která

z důvodu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu je závislá na pomoci jiné fyzické osoby podle § 8 zákona o sociálních službách, neboť nezvládá 4 úkony péče o vlastní osobu, a to j) stání, schopnost vydržet stát, k) přemísťování předmětů denní potřeby, l) chůze po rovině a m) chůze po schodech nahoru a dolů. Lékař OSSZ zároveň vypracoval posudek i podle legislativy platné od 1. 1. 2012 a konstatoval, že žalobce není osobou, která se podle § 8 odst. 2 písm. a) až d) zákona o sociálních službách považuje za osobu závislou na pomoci jiné fyzické osoby, neboť není schopen zvládat pouze 1 základní životní potřebu, kterou je a) mobilita.

Na základě tohoto posouzení stupně závislosti OSSZ bylo vydáno dne 20. 3. 2012 rozhodnutí, kterým již úřad práce jako věcně příslušný správní orgán I. stupně rozhodl dle § 7 odst. 2 zákona o sociálních službách nepřiznat žalobci příspěvek na péči. Úřad práce se odvolal na posouzení stupně závislosti OSSZ, závěry obou posudků úřad práce citoval s tím, že žalobce není osobou závislou na pomoci jiné fyzické osoby dle § 8 zákona o sociálních službách, neboť z důvodu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu nepotřebuje každodenní pomoc nebo dohled při více než 4 úkonech péče o vlastní osobu a soběstačnosti posuzovaných podle § 9 zákona o sociálních službách a s účinností od 1. 1. 2012 není schopen zvládat 1 základní životní potřebu.

V odvolání žalobce namítal, že lékař OSSZ nepřihlížel k lékařským zprávám, podle nichž žalobce potřebuje celodenní mimořádnou péči ze strany rodiny, odkazoval na místní šetření, podle kterého není schopen samostatně zvládat základní životní potřeby a vypočítával aktivity dle přílohy č. 1 vyhlášky č. 505/2006 Sb., které není schopen činit. Namítal, že při posuzování míry závislosti jeho osoby nebyla výše uvedená kritéria vzata v potaz. Domnívá se, že potřebuje každodenní pomoc nebo dohled při 10 základních životních potřebách, které nezvládá sám.

V odvolacím řízení si žalovaný vyžádal posudek posudkové komise MPSV, pracoviště v Ústí nad Labem. Z posudku posudkové komise ze dne 3. 7. 2012 vyplývá, že žalobce není osobou do 18 let věku, která se podle § 8 odst. 1 zákona o sociálních službách, ve znění zákona č. 366/2011 Sb., považuje za osobu závislou na pomoci jiné osoby, když z důvodu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu vyžaduje každodenní mimořádnou péči jiné fyzické osoby, není však neschopna zvládat alespoň 3 základní životní potřeby, a od data podání žádosti do 31. 12. 2011 z důvodu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu nepotřebovala jako osoba do 18 let věku každodenní pomoc nebo dohled při více než 4 úkonech péče o vlastní osobu a soběstačnosti. V doplňujícím posudku ze dne 4. 9. 2012, který byl vypracován poté, co byl žalobce a jeho zákonný zástupce osobně na jednání posudkové komise přítomen a žalobce byl vyšetřen také odborným lékařem posudkové komise z oboru dětské neurologie, a byly předloženy další lékařské zprávy o zdravotním stavu žalobce, posudková komise setrvala na svých posudkových závěrech, když konstatovala, že většina úkonů, které byly v odvolání žalobce uvedeny jako nezvládané, nelze vůbec posuzovat vzhledem k věku dítěte. Aktivita, která byla posuzována jako nezvládnutá, byla mobilita. Ostatní aktivity byly hodnoceny tak, že dítě je vzhledem ke svému psychomotorickému vývoji vzhledem ke svému věku zvládá, případně pomoc u těchto aktivit potřebuje i zdravé dítě stejného věku.

Napadené rozhodnutí žalovaného ze dne 15. 10. 2012, kterým bylo odvolání žalobce zamítnuto a prvostupňové rozhodnutí úřadu práce potvrzeno, vycházelo právě z posudkových závěrů posudkové komise ze dne 3. 7. 2012 a 4. 9. 2012. Žalovaný posudkové závěry citoval, uváděl, z jakých podkladů posudková komise vycházela, jak se vypořádala s posudkovými kritérii. Odkázal na závěr posudkové komise, která konstatovala, že většina úkonů, které žalobce v odvolání označoval jako nezvládnuté, nemůže být posuzována s ohledem na věk žalobce. Posudková komise dospěla k závěru, že z důvodu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu žalobce potřebuje každodenní pomoc či dohled celkem u 3 úkonů péče o vlastní osobu a soběstačnosti, zatímco lékař OSSZ dospěl k závěru o tom, že žalobce nezvládá ještě úkon péče o vlastní osobu podle písm. i) tj. stání, schopnost vydržet stát, posudková komise zdůvodnila, že žalobce tento úkon zvládne s oporou. Posudková komise pak shodně s posudkovým lékařem OSSZ dospěla k závěru o tom, že žalobce nezvládá 1 základní životní potřebu, a to mobilitu. Žalovaný vypracované posudky o zdravotním stavu žalobce hodnotil jako úplné, objektivní a přesvědčivé, když posudková komise vycházela ze všech shromážděných důkazů, včetně zajištěné zdravotní dokumentace praktického ošetřujícího lékaře, ze záznamu o sociálním šetření a z odborných lékařských nálezů, a lze mít za prokázané, že byly prověřeny všechny skutečnosti významné pro posudkový závěr a vypracované posudky se s těmito důkazy vypořádaly, jakož i s námitkami uvedenými v odvolání.

Krajský soud přezkoumal napadené rozhodnutí a řízení, jeho vydání předcházející v řízení dle části třetí, hlavy druhé, dílu prvního zákona č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního (dále jen „s. ř. s.“), v rozsahu a z hlediska žalobních bodů s tím, že byl vázán skutkovým i právním vztahem v době rozhodování správního orgánu dle § 75 odst. 1, odst. 2 s. ř. s. K projednání žaloby nařídil ústní jednání, při němž žalobce setrval na argumentaci obsažené v žalobě a replice. Žalovaný svou neúčast u jednání omluvil, požádal o projednání věci v jeho nepřítomnosti.

Na úvod je třeba uvést, že žalobní námitka směřující k tomu, že žalobce neměl možnost se před vydáním napadeného rozhodnutí žalovaného seznámit také s doplňujícím posudkem posudkové komise ze dne 4. 9. 2012, byla vznesena po uplynutí zákonné lhůty dvou měsíců k rozšíření žaloby dle § 71 odst. 2 s. ř. s., soud se proto touto výtkou nemohl pro opožděnost zabývat.

Obecně lze uvést, že příspěvek na péči se podle § 7 zákona o sociálních službách poskytuje osobám závislým na pomoci jiné fyzické osoby za účelem zajištění potřebné pomoci. Nárok na příspěvek má osoba, která splňuje předpoklady uvedené v § 4 odst. 1 uvedeného zákona, která z důvodu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu potřebuje pomoc jiné fyzické osoby při péči o vlastní osobu a při zajištění soběstačnosti, resp. s účinností od 1. 1. 2012 při zvládání základních životních potřeb, v rozsahu stanoveném stupněm závislosti podle § 8 zákona o sociálních službách.

V souzeném případě bylo řízení o žádosti žalobce o příspěvek na péči zahájeno před nabytím účinnosti zákona č. 366/2011 Sb. (jímž byl zásadně změněn způsob posuzování stupně závislosti osoby na pomoci jiné fyzické osoby ve smyslu § 8 zákona o sociálních službách), a proto dle čl. IV bodu 1. přechodných ustanovení bylo na místě posoudit stupeň závislosti žalobce za období do 31. 12. 2011 podle zákona č. 108/2006 Sb. ve znění účinném

do 31. 12. 2011 a za období ode dne nabytí účinnosti cit. zákona podle zákona č. 108/2006 Sb. ve znění účinném po 1. 1. 2012.

Podle § 8 odst. a) zákona o sociálních službách ve znění do 31. 12. 2011 se osoba považuje za závislou na pomoci jiné fyzické osoby ve stupni I (lehká závislost), jestliže z důvodu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu potřebuje každodenní pomoc nebo dohled při více než 4 úkonech péče o vlastní osobu a úkonech soběstačnosti u osoby do 18 let věku. Podle § 8 odst. 1 písm. a) zákona o sociálních službách ve znění účinném po 1. 1. 2012 se osoba do 18 let věku považuje za závislou na pomoci jiné fyzické osoby ve stupni I (lehká závislost), jestliže z důvodu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu není schopna zvládat 3 základní životní potřeby. V § 9 citovaného zákona pak zákonodárce vymezil jednotlivé úkony, resp. po 1. 1. 2012 základní životní potřeby, jejichž samostatné zvládání se hodnotí pro účely stanovení stupně závislosti na pomoci jiné osoby a stanovil kritéria pro hodnocení schopnosti zvládat úkony, resp. základní životní potřeby. Další speciální kritéria pro hodnocení potřeby pomoci, resp. schopnosti zvládat základní životní potřeby zákonodárce stanovil u osob do 18 let věku (§ 10 cit. zákona). Podrobnosti pak obsahuje vyhláška č. 505/2006 Sb., kterou se některá ustanovení zákona o sociálních službách provádějí.

V prvním stupni řízení o přiznání příspěvku na péči se podle § 25 odst. 1 zákona o sociálních službách provádí sociální šetření, dále si správní orgán prvního stupně požádá o posouzení stupně závislosti příslušnou OSSZ, která dle § 25 odst. 3 zákona o sociálních službách při posuzování stupně závislosti osoby vychází ze zdravotního stavu osoby doloženého nálezem ošetřujícího lékaře, z výsledku sociálního šetření a zjištění potřeb osoby, popřípadě z výsledků funkčních vyšetření a z výsledku vlastního vyšetření posuzujícího lékaře. Z ustanovení § 28 odst. 2 ve spojení s § 25 odst. 3 zákona o sociálních službách vyplývá, že v rámci odvolacího řízení se obdobně jako v řízení před správním orgánem prvního stupně vyžaduje posouzení stupně závislosti osoby žadatele na pomoci jiné osoby s tím, že pro účely odvolacího řízení toto posouzení provede na žádost odvolacího správního orgánu příslušná posudková komise MPSV. Odvolací správní orgán pak z posouzení zdravotního stavu žadatele a posouzení stupně závislosti posudkovou komisí MPSV vychází jako ze stěžejního důkazu, který podléhá hodnocení odvolacího správního orgánu z hlediska přesvědčivosti a úplnosti, když hodnocení nepodléhá odborné lékařské závěry posudků, neboť k takovému hodnocení nedisponují správní orgány příslušnými medicínskými znalostmi.

Nyní již k posouzení jednotlivých žalobních námitek.

Skutečnost, že posudkový lékař OSSZ při vypracování posudku ze dne 30. 12. 2011 neměl k dispozici výsledky vlastního vyšetření zdravotního stavu žalobce, neznamená sama o sobě, že posudek vycházel z nedostatečných podkladů, a napadená správní rozhodnutí jsou proto vadná. Podle § 25 odst. 3 zákona o sociálních službách vychází OSSZ při posuzování stupně závislosti osoby ze zdravotního stavu osoby doloženého nálezem ošetřujícího lékaře, z výsledku sociálního šetření a zjištění potřeb osoby, popřípadě z výsledků funkčních vyšetření a z výsledku vlastního vyšetření posuzujícího lékaře. Z právě uvedeného se podává, že vlastní vyšetření posudkovým lékařem OSSZ je jen jedním z podkladů pro vypracování posouzení stupně závislosti, jistě ve většině případů žádoucím, nikoli však povinným podkladem, jehož absence by bez dalšího znamenala neúplné zjištění skutkového stavu.

Je třeba uvést, že správní řízení před správním orgánem prvního stupně a správním orgánem odvolacím tvoří jeden celek. V případě žalobce žalovaný vycházel při posouzení důvodnosti odvolání žalobce z posudků posudkové komise, která měla k dispozici i výsledky vlastního vyšetření zdravotního stavu žalobce posudkovou komisí. Z obsahu doplňujícího posudku posudkové komise ze dne 4. 9. 2012 plyne, že žalobce byl v rámci odvolacího řízení při jednání posudkové komise dne 4. 9. 2012 vyšetřen odbornou lékařkou MUDr. L. z oboru dětské neurologie, která konstatovala, že u žalobce se jedná o lehkou až středně těžkou dětskou mozkovou obrnu – spastickou hemiparesu vlevo. Tuto skutečnost pak konstatoval i žalovaný v napadeném rozhodnutí. Lze tak učinit závěr, že žalobce byl v rámci řízení o žádosti o příspěvek na péči vyšetřen také posudkovým lékařem posudkové komise a výsledky vlastního vyšetření jeho zdravotního stavu se staly jedním z podkladů pro posouzení stupně závislosti posudkovou komisí, z jejichž posudků napadené rozhodnutí vycházelo. Žalobní námitka tak nebyla soudem hodnocena jako opodstatněná.

Další námitku směřující do závěru o tom, že žalobce není osobou závislou na pomoci jiné fyzické osoby z důvodu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu, a námitku nesprávné aplikaci § 2b vyhlášky č. 505/2006 Sb., soud také neshledal důvodnou.

Jak již bylo řečeno, k posouzení stupně závislosti osoby na pomoci jiné fyzické osoby jsou povoláni lékaři OSSZ a pro účely odvolacího řízení pak posudkové komise MPSV, a to na základě posudkových kritérií. Ta jsou pro účely posouzení stupně závislosti u osoby do 18 let věku obsažena po 1. 1. 2012 nejen v § 9 zákona o sociálních službách, ale také v § 10 cit. zákona, podle něhož se u osoby do 18 let věku při hodnocení schopnosti zvládat základní životní potřeby a při hodnocení potřeby mimořádné péče porovnává rozsah, intenzita a náročnost péče, kterou je třeba věnovat posuzované osobě se zdravotním postižením, s péčí, kterou je třeba věnovat zdravé fyzické osobě téhož věku. Při stanovení stupně závislosti u osoby do 18 let věku se nepřihlíží k potřebě péče, která vyplývá z věku osoby a tomu odpovídajícímu stupni biopsychosociálního vývoje. Mimořádnou péčí se rozumí péče, která svým rozsahem, intenzitou nebo náročností podstatně přesahuje péči poskytovanou osobě téhož věku. Další podrobnosti pak stanoví vyhláška č. 505/2006 Sb. Tato vyhláška pak s účinností od 1. 1. 2012 pro osoby do 18 let věku zakotvila v ustanovení § 2b, že pokud osoba do 18 let věku nemá z důvodu nízkého věku a tomu odpovídajícímu stupni biopsychosociálního vývoje ještě vyvinutou schopnost zvládat některou ze základních životních potřeb nebo některou aktivitu, které jsou vymezeny v příloze č. 1 k této vyhlášce, není pro účely posuzování stupně závislosti považována za osobu, která je neschopna základní životní potřebu zvládat. To neplatí, pokud osoba z důvodu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu při zvládání základní životní potřeby nebo některé aktivity, které jsou vymezeny v příloze č. 1 k této vyhlášce, vyžaduje každodenní mimořádnou péči jiné fyzické osoby. Hledisko každodenní mimořádné péče je hlediskem posudkovým a k posouzení toho, zda osoba do 18 let věku potřebuje při zvládání základní životní potřeby nebo některé aktivity dle přílohy č. 1 vyhlášky č. 505/2006 Sb. každodenní mimořádnou péči (tj. takovou, která svým rozsahem, intenzitou nebo náročností podstatně přesahuje péči poskytovanou osobě téhož věku), jsou zásadně povoláni právě posudkoví lékaři OSSZ a lékaři posudkových komisí MPSV.

Žalobce odkazuje na to, že podle stanoviska odborného ošetřujícího lékaře MUDr. K. je odkázán na celodenní mimořádnou péči rodiny. Jak OSSZ, tak následně i posudková komise měla lékařskou zprávu MUDr. K. k dispozici, vycházela z ní při vypracování svých posudků, názorem MUDr. K. o potřebě mimořádné péče však nebyly posudkoví lékaři vázáni, neboť jak již bylo řečeno, jedná se o hledisko posudkové, k jehož hodnocení nejsou odborní lékaři povoláni. Posudková komise pak měla k dispozici i další odborné lékařské nálezy, které objektivizovaly zdravotní stav žalobce (zpráva ošetřující pediatričky MUDr. Č., MUDr. S. z Ústavu pro péči o matku a dítě, v rámci vypracování doplňujícího posudku také zprávu MUDr. L. ze Státních léčebných lázní Jánské Lázně, novější zprávy ošetřujícího neurologa MUDr. K. a pediatričky MUDr. Č.). Tyto skutečnosti žalovaný v rámci svých povinností zhodnotit posudky vypracované pro účely odvolacího řízení zohlednil, posuzoval, zda podklady pro posouzení zdravotního stavu žalobce byly dostatečné a zabýval se tím, zda jsou závěry posudkové komise s těmito odbornými funkčními nálezy a dalšími podklady v souladu, konstatoval, že ano. Posudek posudkové komise ze dne 3. 7. 2012 ve znění doplňujícího posudku ze dne 4. 9. 2012 pak považoval žalovaný z tohoto důvodu za úplný a přesvědčivý, když se dle jeho názoru posudková komise vypořádala i s tím, že většinu úkonů, které žalobce v odvolání uváděl jako nezvládané, nelze takto posuzovat s ohledem na věk žalobce.

Závěr o úplnosti a přesvědčivosti posudků posudkové komise soud plně sdílí, takové hodnocení rozhodujícího důkazu pro posouzení toho, zda lze žalobce považovat za osobu závislou na pomoci jiné fyzické osoby, odpovídá obsahu předloženého správního spisu a obsahu vypracovaných posudků posudkové komise, je logické a správné.

K závěru, o tom, že by snad žalobce při zvládání některé základní životní potřeby či aktivity potřeboval mimořádnou péči, posudková komise nedospěla. Přitom měla k dispozici dostatek odborných nálezů o funkčních vyšetřeních zdravotního stavu a postižení žalobce a také výsledky vlastního neurologického vyšetření žalobce, na základě kterých objektivizovala jeho zdravotní stav, hodnotila jej a posuzovala dopad jeho dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu na jeho schopnost zvládat základní životní potřeby. Žádný z těchto odborných lékařských nálezů (kromě obecné zmínky MUDr. K. o potřebě mimořádné péče rodiny bez vztahu k určité životní aktivitě žalobce) o mimořádné péči o osobu žalobce nehovoří, nevyplývá z nich požadavek (s výjimkou rehabilitační a lázeňské péče) na podstatně rozsáhlejší a intenzivnější péči, než kterou by potřebovala osoba téhož věku. Posudková komise konstatovala zcela v souladu s obsahem odborných nálezů, včetně lékařských zpráv MUDr. K., že žalobce je 2letý chlapec s rozhodující limitací v oblasti pohybového ústrojí, když jinak je orientován, komunikuje a kromě mobility (kterou jako základní životní potřebu žalobce nezvládá) ostatní základní životní potřeby zvládá s ohledem na věk a přiměřený psychický vývoj. Posudková komise pak také reagovala na odvolací námitky žalobce a zdůvodnila, že většinu úkonů, jejichž nezvládání žalobce namítal, nelze vůbec posuzovat vzhledem k věku dítěte. Podrobně se zabývala jednotlivými základními životními potřebami a zdůvodnila ve vztahu k jednotlivým základním životním potřebám, zda i zdravé dítě ve věku 2 let potřebuje u některých úkonů pomoc jiné fyzické osoby či zda je základní životní potřebu žalobce schopen zvládat v souladu s jeho psychomotorickým vývojem.

Soud proto konstatuje, že žalovaný měl k dispozici v souladu s § 28 odst. 2 zákona o sociálních službách posudky posudkové komise o posouzení stupně závislosti žalobce,

jež byly jako rozhodující důkazy úplné a přesvědčivé a celistvé, a nevyplýval z nich závěr o nutnosti každodenní mimořádné péče o žalobce ve smyslu § 2b věta poslední vyhlášky č. 505/2006 Sb. Žalovaný tak rozhodoval na základě řádně zjištěného skutkového stavu a v souladu se zákonem odvolání žalobce zamítnul a potvrdil rozhodnutí úřadu práce o nepřiznání příspěvku na péči, neboť žalobce nebyl osobou závislou na pomoci jiné fyzické § 8 zákona o sociálních službách ve znění do 31. 12. 2011 (protože nepotřeboval z důvodu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu každodenní pomoc nebo dohled při více než 4 úkonech péče o vlastní osobu a úkonech soběstačnosti) a nebyl osobou závislou na pomoci jiné fyzické osoby podle § 8 odst. 1 písm. a) zákona o sociálních službách ve znění účinném po 1. 1. 2012 (protože jako osoba do 18 let věku nebyl schopen z důvodu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu zvládat 1 základní životní potřebu).

Pro úplnost soud dodává, že ani přiznání příspěvku na péči k druhé žádosti žalobce s účinností od října 2012 nezpochybňuje shora uvedené závěry. Pro posouzení důvodnosti žaloby je soud povinen vycházet ze skutkového i právního stavu v době vydání napadeného rozhodnutí. Tehdy byl žalobce útlejšího věku, a právě věk (a biopsychosociální vývoj) má v případě posouzení závislosti osoby do 18 let na pomoci jiné fyzické osoby zásadní význam pro hodnocení schopnosti zvládat základní životní potřeby. Zjednodušeně řečeno, je zřejmé, že u dítěte, které je velmi malé, se rozsah péče druhé fyzické osoby, nemusí nutně při zajištění základních životních potřeb u zdravého a dlouhodobě nemocného dítěte diametrálně lišit. S narůstajícím věkem dítěte pak může být potřeba péče druhé fyzické osoby stále více zřetelná, právě v důsledku odlišného biopsychosociálního vývoje z důvodu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu dítěte.

Na základě shora uvedených závěrů soud neshledal žalobu důvodnou a postupem dle § 78 odst. 7 s. ř. s. ji zamítl.

O nákladech řízení rozhodl soud podle ustanovení § 60 odst. 1 věta první s. ř. s. ve spojení s § 60 odst. 2 s. ř. s. Neúspěšnému žalobci náhrada nákladů řízení nepřisluší a žalovaný na ni nemá právo, neboť sice byl úspěšný, ale jednalo se o věc sociální péče. Soud proto vyslovil, že žádný z účastníků nemá na náhradu nákladů řízení právo.

P o u ě n í : Proti tomuto rozhodnutí lze podat **kasační stížnost** ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou (více) vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Připadne-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejblíže následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení

rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách: www.nssoud.cz.

V Liberci dne 11. dubna 2013.

Mgr. Lucie Trejbalová v. r.
samosoudkyně

Za správnost vyhotovení:
Zita Frydrychová